

CYFROWE ARCHIWUM IM. JÓZEFA BURSZTY, CZYLI OTWARTA ETNOGRAFIA*

Cyfrowe Archiwum im. Józefa Burszty (CAJB) to popularnonaukowa platforma internetowa od 2014 roku działająca przy Instytucie Etnologii i Antropologii Kulturowej UAM w Poznaniu. Archiwum powstało dzięki niewielkiemu dofinansowaniu¹, które umożliwiło podjęcie działań z zakresu cyfryzacji, upowszechnienia i popularyzacji unikatowej, dotychczas niedostępnej audiowizualnej dokumentacji tzw. kultury tradycyjnej. Materiał ten był pozyskiwany w trakcie badań etnograficznych prowadzonych od lat pięćdziesiątych XX wieku przez pracowników, doktorantów i studentów IEiAK UAM w Poznaniu. Integralną częścią CAJB jest także prezentacja sylwetki naukowej profesora Józefa Burszty, przypomnienie jego bogatego i zróżnicowanego dorobku naukowego oraz udostępnienie wybranych publikacji jego autorstwa.

Do najważniejszych celów przyświecających realizacji projektu CAJB należą:

utrwalenie oryginalnych i unikatowych materiałów etnograficznych (fotografii, filmów oraz nagrań audio);

* <http://cyfrowearchiwum.amu.edu.pl/>

¹ Projekt „Cyfrowe Archiwum im. Józefa Burszty — digitalizacja archiwaliów oraz ich udostępnienie w Internecie”, nr 00076/14FPK/IMIT; daty realizacji: 28 lutego 2014 – 31 grudnia 2014; grantodawca Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego; Program Kolberg 2014 — Promesa, budżet 30 000,00 PLN.

udostępnienie materiałów archiwalnych IEiAK UAM w Poznaniu na podstawie licencji Creative Commons (Uznanie autorstwa-Na tych samych warunkach 3.0 Polska), w myśl idei wolnego dostępu, co umożliwiałoby ich szerokie wykorzystanie przez środowiska akademickie, edukacyjno-dydaktyczne, lokalne organizacje kulturotwórcze i animujące oraz regionalistyczne;

nawiązywanie współpracy z organizacjami i instytucjami specjalizującymi się w działaniach cyfryzacyjnych i upowszechniających zasoby kulturowe;

promowanie idei otwierania i szerokiego wykorzystywania dorobku badaczy z zakresu etnografii, etnologii, antropologii kulturowej i dziedzin pokrewnych.

Struktura oraz forma CAJB jest konsekwencją wizualnej i technologicznej interpretacji struktury oraz zawartości analogowego Archiwum IEiAK UAM w Poznaniu, które zostało powołane do życia w 1972 roku przez ówczesnego kierownika Katedry Etnografii UAM Józefa Bursztę². Decyzja ta wynikała z potrzeby uporządkowania, zabezpieczenia oraz zinwentaryzowania i opracowania materiałów nagromadzonych w toku działalności naukowej placówki, a zwłaszcza prowadzonych przez nią badań terenowych. Powstał wówczas projekt ksiąg inwentarzowych do rejestracji fotografii czarno-białych z negatywami oraz przeźroczy czarno-białych i kolorowych. Wypracowany na początku lat siedemdziesiątych XX wieku system archiwizowania oraz zabezpieczania zbiorów sprawdził się i jest nadal stosowany. Stan liczbowy archiwaliów jest obecnie następujący: fotografie z negatywami — 6274, przeźrocza — 2123, materiały z wywiadów terenowych — 2003, wycinki prasowe — 2359, maszynopisy i rękopisy — 120, nagrania magnetofonowe — 56, fotografie bez negatywów — 1243, filmy — 78, kwestionariusze i ankiet do badań terenowych (z katalogiem rzeczowym) — 133, katalogi, informatory i przewodniki muzealne i wystawowe (z katalogiem zawartości) — 478, rysunki — 114, pocztówki o tematyce etnograficznej — 1484 oraz plakaty — 36³.

² W latach 1972–1978 funkcję archiwistki pełniła Danuta Penkala-Gawęcka (wówczas jeszcze studentka). W 1978 roku w archiwum została zatrudniona studentka piątego roku etnografii Irena Kabat (która już jako pracownik Katedry obroniła pracę magisterską) i pracuje w nim do dziś. Informacje o historii powstania Archiwum IEiAK UAM pochodzą z opracowania jej autorstwa (<http://cyfrowearchiwum.amu.edu.pl/page/archiwum-ieiak> [12.12.2018]).

³ Dane liczbowe pozyskane z Archiwum IEiAK UAM (czerwiec 2018 r.).

Archiwalia, które tworzą trzon zbiorów scyfryzowanych oraz opublikowanych na platformie CAJB to przede wszystkim⁴:

— 4170 skanów negatywów fotograficznych pochodzących głównie z dwóch obszarów: Wielkopolski, ale także z innych regionów Polski (zdjęcia robione od połowy lat pięćdziesiątych, między innymi do *Kultury Ludowej Wielkopolski*), które ukazują zagrodę i budownictwo wiejskie, rolnictwo, narzędzia i sprzęty, transport wiejski, rzemiosło, wydarzenia folklorystyczne, życie społeczne, obrzędowość, sztukę nieprofesjonalną oraz z Afganistanu (z Etnologicznej Wyprawy Azjatyckiej „EWA-76”), ale także z innych rejonów Europy i świata. Są to również reprodukcje z różnych wydawnictw, fotografie obrazujące wydarzenia instytucyjne, takie jak jubileusze, konferencje czy zjazdy absolwentów;

— 210 skanów fotografii bez negatywów, zróżnicowanych tematycznie, które pochodzą z badań terenowych, ale także które były reprodukowane albo wykonane dla Instytutu oraz są darami od zaprzyjaźnionych z Instytutem fotografów, badaczy czy studentów;

— 1490 skanów przeźroczy, które mniej więcej w połowie stanowią obrazy z Polski, szczególnie z imprez folklorystycznych, zdjęcia architektury i sztuki ludowej, a z drugiej strony fotografie z Etnologicznej Wyprawy Azjatyckiej „EWA-76” do Afganistanu czy ze Studenckiej Ekspedycji Etnograficznej „Afryka 76”;

— kolekcja 18 przedwojennych niemieckich filmów etnograficznych z lat trzydziestych XX wieku, które z czasem zostały przebrane na kasety video, a następnie na płyty CD;

— 79 nagrań audio pochodzących z Etnologicznej Wyprawy Azjatyckiej „EWA-76” do Afganistanu (nagrania muzyczne oraz wywiady terenowe), konferencji i uroczystości instytucyjnych, występów i dyskusji.

Ponadto w opublikowanych na platformie CAJB zbiorach znajduje się 2717 nie wprowadzonych jeszcze do inwentarzy analogowych fotografii cyfrowych, które powstały w ciągu ostatnich dziesięciu lat (autorstwa obecnych pracowników IEiAK) oraz 22 pliki tekstowe (prezentacje, transkrypcje wywiadów, monografie naukowe — autorskie i zbiorowe wydawane przez pracowniczki i pracowników IEiAK w latach 2012–2017, a także skany kilku publikacji książkowych prof. Józefa Burszty).

CAJB ma dwa poziomy. Pierwszy z nich to zasoby udostępnione, możliwe do przeglądania, linkowania oraz ściągania przez każdego bez konieczności rejestracji oraz logowania. Drugi to zasoby nieopublikowane, dostępne wyłącznie po uzyskaniu statusu użytkownika. To materiały, któ-

⁴ Dane liczbowe z dnia 14 grudnia 2018 r.

re ze względu na długotrwały proces podpisywania umów licencyjnych nie mogły zostać opublikowane i udostępnione w momencie oddania platformy do użytku. Zasoby te są jednak systematycznie wprowadzane do powszechnego obiegu.

Wszystkie prace cyfryzacyjne na rzecz CAJB zostały wykonane między lutym a wrześniem 2014 roku. Natomiast od października 2014 roku rozpoczęło się przenoszenie (*uploading*) zbiorów do bazy. Zajmowały się tym autorki i koordynatorki CAJB, Agata Stanisłowska oraz Anna Weronika Brzezińska, a także studenci i absolwenci poznańskiej etnologii oraz inni ochotnicy zaangażowani w tworzenie Archiwum na zasadzie *pro bono*. W pierwszym okresie budowy platformy pracowało przy niej łącznie blisko 40 osób. Nadmienić należy, że początkowe działania: weryfikacyjne i analityczne, odbyły się przy merytorycznym wsparciu innych pracowników IEiAK UAM — archiwistki Ireny Kabat, profesorów Danuty Penkali-Gawęckiej, Zbigniewa Jasiewicza, później także Wojciecha J. Burszty.

Skany zbiorów fotograficznych (negatywów, pozytywów oraz przeźroczki) były wykonywane nie tylko przez prywatną firmę, ale także przez Muzeum Narodowe w Gdańsku oraz pracowników i studentów IEiAK UAM w Poznaniu⁵. Prace te koordynowały Agata Stanisłowska oraz Anna Weronika Brzezińska. Cyfryzacja tych zasobów wiązała się z koniecznością uprzedniej digitalizacji inwentarzy oraz z dostosowaniem ich do cyfrowej wersji Archiwum.

Zeskanowane fotografie musiały zostać poddane odpowiedniej obróbce cyfrowej, tak by mogły funkcjonować w bazie CAJB. Pierwszym krokiem było ich kadrowanie, następnie zmiana ich wymiarów (1920 px szerokości lub wysokości) oraz zapisanie w formacie i rozdzielczości pozwalającej na ich publikację w internecie, tak by ich jakość umożliwiała różnorodne wykorzystanie (od druku po użycie w prezentacjach multimedialnych). Skany fotografii nie były poddawane żadnemu retuszowi. Wiąże się to założeniem, że „interpretacja” skanerów użytych do cyfryzacji fotografii jest wystarczająca. W konsekwencji zdjęcia nie podlegały żadnym innym „manualnym” korektom jasności, ostrości czy też kontrastu.

Fotografie cyfrowe są poddawane zmianom wielkości i rozdzielczości (1920 px szerokości lub wysokości) i niekiedy szeroko rozumianym korektom wedle uznania ich autorów, co wynika ze specyfiki tego rodzaju fotografii.

⁵ Skany negatywów i slajdów zostały wykonane w rozdzielczości od 2400 do 4000 dpi, pozytywów w rozdzielczości 1200 dpi. Wszystkie zostały zapisane w formacie .TIFF i obecnie są dodatkowo zabezpieczone na dwóch dyskach zewnętrznych.

Opublikowane oraz udostępnione w Cyfrowym Archiwum nagrania dźwiękowe to głównie nagrania wywiadów oraz nagrania muzyczne pochodzące z badań terenowych, w wersji analogowej zapisane na kasetach magnetofonowych oraz taśmach szpulowych. Kasety oraz szpule zostały przeegrane 1 : 1, a następnie poddane weryfikacji pod względem technicznym. Zajęli się tym studenci uczęszczający na warsztaty audioetnograficzne prowadzone w IEiAK UAM przez Agatę Stanisław. Okazało się przy tym, że część nagrań zinwentaryzowanych w „analogowym” Archiwum IEiAK nie istnieje lub ma zbyt niską jakość, by mogły zostać powszechnie udostępniane. Pracami nad edycją scyfryzowanych nagrań, to jest ich porządkiem, odszumieniem oraz normalizacją, zajął się doktorant IEiAK UAM Robert Rydzewski. Weryfikacja i obróbka nagrań dźwiękowych wymagała utworzenia nowego cyfrowego inwentarza.

Zbiory wideo to kilkanaście filmów znajdujących się w tzw. domenie publicznej, które powstały w okresie międzywojennym. Są to filmy produkcji niemieckiej, które zostały ofiarowane Archiwum IEiAK przez jedną z absolwentek Instytutu. Nagrania te, pierwotnie przekazane Instytutowi w formie taśm szpulowych, przeegrano na kasety wideo. Po cyfryzacji nie zostały przemontowane ani nie podlegały żadnej korekcji.

W czasie oddawania do użytku CAJB najmniejszą część udostępnionych zbiorów stanowiły teksty, ze względu na skomplikowaną procedurę ich licencjonowania. Zbiory te są jednak od 2014 roku systematycznie uzupełniane o elektroniczne wersje książek, artykułów, raportów, transkrypcji z wywiadów oraz innych pisanych dokumentów autorstwa pracowników, absolwentów i obecnych studentów IEiAK. Teksty opublikowane w Archiwum można przeczytać *on-line* oraz ściągnąć w formacie .pdf.

Materiały opublikowane w CAJB są udostępnione na licencji Creative Commons Uznanie Autorstwa — Na tych samych warunkach 3.0 Polska (CC BY-SA 3.0 Polska)⁶. Autorami dotychczas udostępnionych zasobów są: Jerzy Adamczewski, Alexander T. Aleinkoff, Andrzej Ananicz, Zofia Ananicz, Karolina Baraniak, Marek Bero, Bohdan Bielkiewicz, Andrzej Brencz, Anna Weronika Brzezińska, Józef Burszta, Hubert Czachowski, Wojciech Dohnal, Karolina Dziubata, Marek Gawęcki, Zbigniew Jasiewicz, Irena Kabat, Zofia Kędziora, Izabela Kowalczyk, Waldemar Kuligowski, Stanisław Kusza, Krzysztof Kwaśniewski, Jędrzej Lichota, Bogusław Li-

⁶ Licencja CC BY-SA 3.0 PL dopóty pozwala na kopiowanie, zmienianie, rozprowadzanie, przedstawianie i wykonywanie utworu, dopóki na utwory zależne będzie udzielana taka sama licencja. Jest to licencja używana na przykład przez Wikipedię i jej siostrzane projekty. (<https://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/pl/legalcode> [12.12.2018]).

nette, Marta Machowska, Katarzyna Marciniak, Dorota Pakuła, Aleksandra Paprot, Danuta Penkala-Gawęcka, Zuzanna Pińczewska, Łukasz Słotwiński, Mikołaj Smykowski, Agata Stanisz, Jarosław Stempin, Stanisław Ubermanowicz, Anna Urbańska-Szymoszyn, Bartosz Wiśniewski, Ryszard Vorbrich, Piotr Zalewski. Ponadto w Archiwum IEiAK UAM znajdują się materiały audiowizualne autorstwa innych 97 osób, z którymi podpisanie licencji z różnych względów do tej pory nie było możliwe. Opublikowane i powszechnie dostępne zasoby będą się systematycznie powiększać w miarę docierania do autorów lub ich spadkobierców i podpisywania kolejnych umów licencyjnych. Do nieopublikowanych zasobów, głównie fotograficznych, można uzyskać dostęp (wyłącznie na użytek edukacyjny) po kontakcie z koordynatorkami CAJB.

Otwarcie dostępu oraz umożliwienie swobodnego korzystania z opublikowanych na platformie CAJB materiałów etnograficznych ma swoje konsekwencje. Są one zgodne z założeniami projektu, należy do nich szerokie i wykraczające poza środowisko naukowe wykorzystanie. Zasoby Archiwum znajdują swoje drugie życie zarówno w muzealnictwie, działaniach animatorskich, edukacyjnych, jak i w formach bardzo lokalnych i oddolnych. O użyciu zasobów CAJB wiadomo niewiele, ponieważ ich udostępnienie na zasadach wolnej licencji nie obliguje użytkowników do sygnalizowania celu pobrania audiowizualnych materiałów etnograficznych. Brak kontroli nad procesem ich wykorzystania, co w opinii autorek CAJB należy ujmować jako wyraz uprawnionego i sprawiedliwego zwrotu wiedzy terenowej społeczeństwu, wynika również z tego, że w 2015 roku zostały one w całości zdeponowane w repozytorium Wikimedia Commons⁷. Dzięki tej otwartości CAJB, choć powstało przy instytucji naukowej, zostało zauważone przez działaczy Ośrodka Karta⁸ i włączone do sieci polskich Archiwów Społecz-

⁷ Zasoby CAJB znalazły się w repozytorium Wikimedia Commons w wyniku współpracy IEiAK UAM ze Stowarzyszeniem Wikimedia Polska. Przekazanie zasobów odbyło się w ramach inicjatywy GLAM-Wiki. Jest to współpraca instytucji kultury z Wikipedią i innymi serwisami Wikimedia. W projektach GLAM-Wiki biorą też udział instytucje publiczne, ogrody botaniczne, zoologiczne i inne. Współpraca z Wikipedią wszystkim instytucjom kultury pozwala w łatwy sposób dzielić się swoimi zbiorami i materiałami z ludźmi na całym świecie oraz wzbogacać otwarte zasoby ogólnie dostępnej wiedzy. Projekty GLAM-Wiki umożliwiają dotarcie do większej liczby odbiorców w kraju i na świecie oraz często ułatwiają zaangażowanie społeczności lokalnej w życie instytucji (zob. https://commons.wikimedia.org/wiki/Category:Images_from_J%C3%B3zef_Burszta_Digital_Archives).

⁸ Ośrodek Karta to działająca od 1990 roku niezależna organizacja pozarządowa o statusie organizacji pożytku publicznego, największe w Polsce archiwum społeczne.

nych⁹, a jako wyraz upowszechniania niematerialnego dziedzictwa kulturowego znalazło także miejsce na Mapie Kultury¹⁰.

Do tej pory wiadomo, że materiały etnograficzne opublikowane na platformie zostały wykorzystane między innymi przez Zespół Instytutu Rozwoju Wsi i Rolnictwa Polskiej Akademii Nauk w ramach projektu „Ciągłość i zmiana — 100 lat rozwoju wsi”, przez Muzeum Azji i Pacyfiku w Warszawie w ramach „Strefy dźwięków”, przez Wielkopolski Park Etnograficzny w Dziekanowicach w ramach wydarzenia „Owca u fryzjera” czy w cyklu publikacji *Atlas Strojów Ludowych*. Co jednak ważniejsze, fotografie etnograficzne są szeroko wykorzystywane w sposób oddolny na portalach społecznościowych, takich jak Facebook czy Pinterest (np. na *fanpage*’ach wsi i małych miasteczek), na portalu „Fotopolska. Ocalić od zapomnienia”, blogach regionalistów i miłośników lokalności oraz na małych lokalnych wystawach organizowanych najczęściej w bibliotekach, domach kultury czy szkołach.

Warto także wspomnieć o pierwszym wykorzystaniu zasobów CAJB, to jest o wystawie „Etnografowie w terenie”, która odbyła się w listopadzie 2014 roku w Galerii Słodowania +2 w Poznaniu¹¹. Wystawa ta została sfinansowana ze środków Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego (program Dziedzictwo Kulturowe — Kultura Ludowa), pozyskanych dzięki współpracy z Fundacją Laboratorium Inicjatyw Międzykulturowych KEJ (projekt: „100 fotografii w setną rocznicę urodzin prof. Józefa Burszty”) oraz dzięki kampanii finansowania społecznościowego przeprowadzonej na platformie Polak Potrafi¹². Wystawa w założeniach mobilna w latach 2015–2016 miała edycje w Miejskiej i Powiatowej Bibliotece Publicznej w Nowym Tomyślu, Muzeum Ziemi Zbąszyńskiej i Regionu Kozła, Gminnym Centrum Kultury i Rekreacji im. Jana z Domachowa Bzdęgi w Krobi, Miejskim Domu Kultury w Wągrowcu, Muzeum Ziemi Szubińskiej im. Zenona Erdmanna, Muzeum Okręgowym Ziemi Kaliskiej, Centrum Kultury i Sztuki w Kaliszu.

⁹ Przystąpienie CAJB do sieci Archiwów Społecznych wiązało się między innymi z podpisaniem w 2015 roku przez IEiAK UAM w Poznaniu Karty Zasad Archiwów Społecznych (zob. <https://archiwa.org/archiwa/instytut-etnologii-i-antropologii-kulturowej-uam-w-poznaniu> [12.12.2018]).

¹⁰ Mapa Kultury to portal upowszechniania wiadomości o historii kultury, przejawach kultury ludowej, nadzorowany przez Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego. Powstał w ramach projektu finansowanego przez Narodowe Centrum Kultury (zob. <http://www.mapakultury.pl/art,pl,aktualnosci,134291.html> [12.12.2018]).

¹¹ <http://stofotografii.weebly.com/> [12.12.2018].

¹² <https://polakpotrafi.pl/projekt/etnografowie> [12.12.2018].

Obecnie koordynatorki CAJB pracują nad zadaniem rozbudowy i restrykturyzacji platformy zarówno w technologicznym, jak i merytorycznym wymiarze. Projekt obejmuje, po pierwsze, działania związane z poprawą funkcyjności bazy, wielopoziomowości dostępu, interaktywności i mobilności strony; po drugie, zakłada zastosowanie podejścia interdyscyplinarnego, tak aby CAJB mogło zyskać status archiwum danych jakościowych, oraz przedsięwzięcie działań naukowo-badawczych nastawionych głównie na reanalizy i rewizyty. Praca nad materiałami etnograficznymi gromadzonymi od lat pięćdziesiątych XX wieku w IEiAK UAM w Poznaniu oraz proces tworzenia CAJB ma ogromny potencjał badawczy. Archiwum tego rodzaju to nie tylko obcowanie z badanymi rzeczywistościami, ale także ze sposobami prowadzenia badań (pojawiają się kwestie takie jak zmieniająca się nomenklatura; myślenie pracami terenowymi, a nie projektami, myślenie lokalizacją, a nie problematyką; idea pól problemowych; zmieniające się sposoby tworzenia opisów etnograficznych, koncepcje metod i procesów badawczych itd.) — to wgląd nie tylko w historię codzienności wsi i małych miasteczek (zawsze rejestrowanych z perspektywy etnograficznej lub etnograficzno-socjologicznej), ale także w historię poznańskiej etnografii i etnologii.

Praca z archiwum stanowi zatem wyzwanie metodologiczne i metodyczne, które staramy się rozwiązać tworząc „manifest nowej etnografii/antropologii archiwów”. Problem archiwizowania w antropologii nie jest oczywiście niczym nowym. Wystarczy przywołać kwestie wysunięte przez amerykańskich antropologów w 1992 roku na międzynarodowym sympozjum Wenner-Gren Foundation „Preserving the Anthropological Record: Issues and Strategies”¹³. Wśród nich znalazły się takie, które uważamy za szczególnie ważne i warte rozpatrzenia przy okazji rozbudowy CAJB. Są one następujące:

— niepublikowane materiały antropologiczne zawierają wiedzę i informacje z pierwszej ręki, które dają możliwość zrozumienia kultur, społeczności, historii;

— materiały te są niezastąpione, unikatowe i esenjonalne dla wielu przysyłanych badań i działań edukacyjnych/dydaktycznych;

— materiały te są jedynym w swoim rodzaju, unikatowym źródłem wiedzy do badań nad historią i rozwojem antropologii oraz jej udziałem w rozwoju innych nauk społecznych i humanistycznych;

¹³ Sydel Silverman, Nancy J. Parezo (red.), *Preserving the Anthropological Record*, Wenner-Gren Foundation, New York 1992.

— antropolodzy powinni pamiętać o zawodowej odpowiedzialności, z którą wiąże się zachowanie wywoływanych przez nich danych jakościowych (zob. Silverman, Parezo 1992).

Dalsza praca nad CAJB, zwłaszcza nad jego naukowo-badawczym wymiarem, wymaga konfrontacji także ze zmieniającą się i złożoną relacją antropologii i archiwów/archiwaliów. Z perspektywy antropologicznej jest to problem związany z podstawami metodologicznymi i tożsamościowymi tej dyscypliny, staje się kwestią sposobów, a raczej polityk wytwarzania reprezentacji, obiektywizmu i władzy. Dla archiwistyki zaś problemem pozostaje trwająca nadal izolacja intelektualna i wciąż jeszcze wyraźny opór przed otwarciem się na świat społeczny.

AGATA STANISZ

*Institut Etnologii i Antropologii Kulturowej
Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu
stanisz@amu.edu.pl*

THE JÓZEF BURSZTA DIGITAL ARCHIVE—OPEN ETHNOGRAPHY

Agata Stanisz
(Adam Mickiewicz University, Poznań)

Abstract

The Józef Burszta Digital Archive [Cyfrowe Archiwum im. Józefa Burszty; <http://cyfrowearchiwum.amu.edu.pl>] is an online platform established in 2014 for publication of audiovisual materials collected since the 1950s by the Institute of Ethnology and Cultural Anthropology of the Adam Mickiewicz University in Poznań. The Józef Burszta Digital Archive functions on the basis of Creative Commons licenses and has the status of a social archive. There are broad applications for its resources both in academe and beyond. The author discusses the bases for founding the archive, the specifics of its accessible materials, and plans for its future activities.

Key words / słowa kluczowe

social archive / archiwum społeczne, archival anthropology / antropologia archiwalna, Creative Commons license / licencja creative commons, digitalization / cyfryzacja, visual ethnography / etnografia wizualna, traditional culture / kultura tradycyjna, Institute of Ethnology and Cultural Anthropology, Adam Mickiewicz University in Poznań / IEiAK UAM w Poznaniu, Józef Burszta